Ч. 111. Субота 27 мая (9 червня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостьвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

Внаслідок заповідженої заяви нового правительства зібрало ся було вчера богато послів; обі ґалериї були битком набиті. О годині чверть на дванайцяту увійшли на салю нові міністри і заняли місця. Міністер ґр. Дідушицкий на самім краю по правій руці, на фотели, котрий займав доси др. Пєнтак. Побіч ґр. Дідушицкого засів міністер Пацак, дальше міністер Форшт, міністер Аверсперґ і міністер скарбу Коритовский. Середину міністерскої лави заняли президент міністрів бар. Бек і міністер краєвої оборони Шинайх, котрі сидять при однім столі. Міністер Праде сів на однім кінци з лівого боку. Міністра просьвіти Мархета не було з причини недуги.

Президент Феттер висказав обуренє з причини замаху в Мадриді і зложив ґратуляциї ішпаньскому королеви і єго жені з нагоди їх уратованя, а палата ухвалила, щоби о маніфестациї палати повідомлено у відповідній формі ішпаньского амбасадора. По залагодженю формальностий промовив президент мін. бар. Бек.

Заява президента міністрів.

Правительство, яке покликане Є. Вел. Цісарем представляє ся Високій Палаті вже самим фактом, як оно зложило ся, висказує свою проґраму. Факт той більше говорить як слова. Кабінет, що вийшов з потреби дня і при помочи великих партий Палати, не єсть правительством одної партиї, але й не правительством виміреним против ніякої партиї, лиш представляє сполуку сил робочих, взятих то з великих партий то зі стану урядничого. Зі взгляду на участь в нім членів великих партий Палати, думає правительство, що має право називати ся правительством парляментарним. Для парляменту участь в кабінеті мужів довіря великих партий дає запоруку, що він може піти тою дорогою, якою правительство єго поведе, а правительство знайде силу, котра позволить єму залагодити тяжку і одвічальну задачу. Лиш у взаїмнім довірю межи правительством а парляментом лежить жерело тої певности і поваги, якої правительство в цїли береженя інтересів Австриї конче потребує.

Розходить ся дійстно о великі інтереси. Говорю тут о відносинах до Угорщини. Будівля угоди з 1867 р. захитала ся під впливом всіляких бур а тепер веде ся о 10-лїтну угоду вже 10-лїтна борба. Під взглядом економічним знаходимо ся хвилево завсїгди ще в такім відношеню до Угорщини, котре творить фактичне продовженє давнїйшого стану а забезпеченє єсть недостаточною охороною взаїмности.

З оператів, які творять заключену на ново з угорским правительством в 1903 угоду, умова митова і тарифова одержали, що правда, законну власть в Австриї, але не на Угорщинї. Закони ті мають характер спільности що до Австриї і Угорщини, конечним їх услівєм єсть спільна австро-угорска обшир митова, а творять они основу заключених від того часу угод торговельних. Австрийске правительство єсть тої гадки, що по ратифікациї угод торговельних в дусї заключених з попередними угорскими правительствами умов згадані повисше операти угоди з 1903 р. також і на Угорщинї мають бути уважані за спільні і бути рівночасно заінартикуловані з угодами торговельними.

Угорске правительство єсть иньшого погляду. Оно виходить з того, що на основі закона з 1899 р. настав стан самостійної обшири митової. В наслїдок того погляду правительство угорске предложило недавно тому угорскому парляментови самостійну тарифу митову, однак лиш нїби то спільну, але під услівєм взаїмности. Австрия через заключенє угод торговельних для спільної обшири митової має право домагати ся, щоби спільність митова була забезпечена на той час, доки тревають угоди торговельні. Угорщина не годить ся на то

---

11)

Оповіданя тайного аґента.

(З анґлїйского — Артура Моррізона).

(Дальше).

— Зажди-ж — сказав Ювіт і поглянув на годинник. — Тепер доходить вже друга година. Коли маю в сій справі щось зробити, то мушу насамперед все добре розважити. Поки що хотів би я, заким би ще щось дало ся зробити, спустити ся під воду в одїню нурка. Мене вже давно кортїло з'ужиткувати раз практично моє нуркове знанє. Дало би ся то зробити?

— Ну, великої приятности в тім нема — відповів на то Меррік — іменно же при такій непогоді. Спробуй радше иньшим разом, коли тебе дійстно так кортить. Або може гадаєш, що там під водою ще щось винюхаєш?

Ювіт зморщив брови і викривив лице.

— Я міг би щось викрити — сказав він; — то ніколи не виключене, а коли я до чого беру ся, то у мене вже таке правило, що мушу все видїти і все вислухати, що лиш дасть ся побачити і послухати, все одно, чи то щось важного, чи ні. Якісь слїди, на котрих можна би оперти ся, можна нераз там знайти, де їх найменше сподїваємо ся. А крім того я мабуть не знайду вже нїколи так доброї нагоди влїзти як нурок під воду. Отже коли би то могло бути, то я би дуже рад був з того.

— Добре, то підеш під воду. А що то твоя перша проба, то я піду з тобою. Люди майже всї на корабли. Отже до дїла!

Ювіта убрали у флянелю, а відтак в ґумове одїнє. На кожду ногу натягнули єму чобіт з оловяною підошвою ваги двайцять фунтів і пристягнули добре пряжками, на груди і плечі поклали ваги.

— Таке одїнє убирає на себе звичайно Ґуллєн — запримітив Меррік. — То справний чоловічиско, посилаємо єго звичайно на перед, щоби взяв міру. Дуже здібний чоловік, лиш що любить потягати трохи за богато „нуркової мішанини“.

— Щож то такого? — спитав Ювіт.

— Можеш пізнїйше скоштувати, коли схочеш. Для мене она за мішна. Бачу рум і кменківка змішані разом.

Ювітови наложили на голову червону шапку, а на то мідяний шолом, котрий пришрубовує ся до мідяного обруча при одїню під шиєю. Наконець міг він ледви ще рушити ся. Тимчасом Меррік убрав ся в подібне одїнє. Обом дали ще сполучаючу линву і по одній жаровій лямпі електричній, а наконець пришрубували шолом і все було готове.

Меррік почав перший влазити по драбинї з боку, а за ним і Ювіт лиш з великим трудом. Коли вода забулькотїла понад єго головою, чувства єго зараз змінили ся. Він вже двигав менший тягар, а особливо легкі стали єго руки, хоч рухи їх позістали все ще несправні. Поволи спускали ся щораз глубше і глубше; довкола них було лиш слабе сьвітло. Коли спустили ся на затоплений корабель і стануди на покладї, зробила їм електрична лямпа велику прислугу. Меррік говорив кілька разів до Ювіта і в тій цїли притулив ся своїм шоломом до шолому приятеля; просив єго, щоби був осторожний та уважав, щоби вуж віддиховий, що сполучав їх з воздухом, линва ратункова і лямпа не попсували ся. Від часу до часу підсували ся до них як би тїнь якісь плаваючі єства, котрих вабила їх лямпа, і щезали знову борзо в темряві. То риби зазирали до „Нікобара“. Через долїшний поклад дістали ся оба мужчини до місця під сподом, а трохи дальше до дверий стоячих отвором, при котрих висів виломлений замок. То були двері, котрі зрана виважили нурки.

Меррік поясняв знаками, як були поскладані скринки одна на другій. Одна із тонких стїн в тім місци була в горішній части цїла вздовж розірвана і роздерта. Коли Меррік і Ювіт вийшли з того місця, станули в тій дїрі, яку вибив був той великий пароход побережний. Сталь, зелїзо, дерево, все було поломане на дрібні куснї; через великий отвір видко було незміриме море. Ювіт посунув рукою по краю розірваної запільної стїни; здавало ся, як би то був роздертий кусень грубого картону.

Коли вернули на горішний поклад, притулив Ювіт свій шолом до шолому свого товариша і сказав єму, що хотів би перейти ся по днї моря. Відтак пішов знов до драбинки а Меррік за ним.

Дно було з твердої слизької глини, яка знаходить ся нераз близько берега; місцями лежало камінє і держали ся землї корчики якоїсь дивної галузи. Оба нурки дійшли до кінця драбини, поступили ся ще кілька кроків і

і хоче замість сталости умови трактатової завести односторонно сталість взаїмности.

Вияснивши справу теперішних відносин Угорщини до Австриї, сказав президент мінїстрів: Мусимо бути приготовлені на то, щоби на случай якогось нарушеня нашого круга інтересів можна безпроволочно поробити відповідні зарядженя. Коли розпічнуть ся переговори в справі економічних відносин Австриї до Угорщини, то мусять они бути ведені з цїлою льояльностию і рішучостию та мати на цїли утворенє зовсім ясної основи, даючої запоруку тревалости будучого економічного розвитку і забезпеченє від упослідженя. Правительство гадає, що завсїгди ще можна осягнути таку основу. У власнім однак інтересі повинні ми енергічно обставати при тім, щоби переговори відбували ся лиш над цїлим комплексом справ стоячих в звязи з угодою; з вириванєм поодиноких справ поробили ми злі досьвіди.

По заяві президента мінїстрів, котрої конець подамо в слїдуючім числї, хтось з ґалериї розкинув по сали примірники відозви гірників, остерігаючої перед дальшим проволїканєм реформи виборчої. Внаслїдок того вивели з ґалериї двох людий, що тоті відозви розкидали.

Пос. Плячек вносив отворенє дискусиї над заявою бар. Бека. Пос. Странский спротивив ся тому а так само й пос. Абрагамович зі взгляду на то, що при провізориї буджетовій буде небавком нагода до політичної дискусиї а тепер треба чим скорше залагодити новелю промислову і удержавненє північної зелїзницї. Внесенє Плячека відкинено 180 голосами против 190 а палата приступила відтак до дискусиї над таксами. — Правительство предложило шестимісячну провізорию буджетову.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Цїсар Вільгельм у Відни. — З Угорщини. — Подї в Росиї.

Перше засїданє спільних Делеґаций відбуде ся в суботу о 11 год. перед полуднем в сали засїдань палати панів. Як зачувати, бажає правительство а особливо мінїстер справ заграничних, щоби сесия делеґацийна відбувала прискореним ходом а то длятого, щоби можна як найскорше залагодити в спосіб парляментарний провізорию буджетову.

Вчерашна бесїда президента мінїстрів зробила в палатї послів загально добре враженє. Особливо слухано з великою увагою тої єї части, в котрій говорив о угорскій справі. З такою рішучостию — кажуть — і з таким радикалїзмом не говорив ще нїхто з лави мінїстрів. Нїмецкі посли вдоволені. Запанувало переконанє, що коли би не прийшло до порозуміня з Угорщиною, то зірванє спільности з Угорщиною від 1917 р. треба уважати за довершений факт. Польскі круги вдоволені тим, що заповіджено удержавненє Північної зелїзницї, а приклонники реформи виборчої трохи похнюплені ізза того, що президент мінїстрів говорив о сїй справі аж на третім місци. — Так само невдоволені і ческі аґрарии, позаяк новий кабінет утворений без них і против їх поглядів. Посли Крамарж і Странский явили ся у президента мінїстрів і запитували єго, длячого він в своїй бесїдї не згадав нічого про Мораву, а бар. Бек сказав їм, що правительство бере на свої плечі всї справи народні, а о Чехію згадував лиш для приміру.

Нинї, в пятницю, о 5 год. по полудни має відбути ся засїданє комісиї для реформи виборчої, на котрім президент мінїстрів барон Бек зложить заяву в справі тої реформи.

В четвер вечером відбув ся у великій ґалериї замку в Шинбрунї обід на честь цїсаря Вільгельма, а по нім серкль; відтак віденьскі товариства співацкі відспівали серенаду. О 9 год. 35 м. вечером від'їхав цїсар Вільгельм до Берлина. На двірци в Пенціґ оба монархи попрощали ся з собою, устиснувшись тричи.

Праса мадярска підносить з вдоволенєм факт, що нїмецкий цїсар зложив оногди візиту угорскому президентови мінїстрів Векерльови в будинку угорского мінїстерства, — хоч віддав лиш карту візитову — та шо надав єму високий ордер. Ґазети добачують в тім факт, що цїсар Вільгельм зробив тим честь Угорщинї яко самостійній державі.

Вся праса угорска обговорює заяву австрийского президента мінїстрів бар. Бека „Pest. Lloyd“ каже: З заяви австрийского президента мінїстрів можна би вносити, що він грозить економічною сепарациєю. Але поминувши факт, що тут того нїхто не налякав ся, то сепарация перед упливом угод торговельних єсть неможлива. Можна, що правда, приготовляти в Австриї сепарацию, але против того не можна нічо мати, бо й у нас зроблено то само.

На засїданю Думи предсїдатель повідомив послів о внесеню інтерпеляциї до мінїстра справ внутрішних Столипина, бувшого ґубернатора в Саратові, в справі незаконного поступованя ґубернатора Столипина. Інтерпелянти домагають ся, щоби Столипин мінїстер виступив против ґубернатора Столипина за єго незаконне поступованє. — Пос. ґр. Гайден вказав на то, що інтерпеляциї треба надати поважну форму і справу сю передано комісиї. Дальші наради над справою аґрарною відложено аж до нинї 7 год. вечером.

тепер могли видіти з долини велику діру в боцї „Нікобара“. Був то страшенний пролом, що розкривав місце під покладом і долїшний поклад.

Ювіт перейшов ся довкола. Кілька разів пристанув був і задуманий споглядав на землю, що була досить плоска. Рушив ногою якийсь білий чистенький камінь, що виглядав як би бохонець хлїба. Відтак ішов поволи дальше і схилив ся кілька разів, щоби придивити ся рінякам під собою. За хвильку пристанув і почав приглядати ся каменеви, що був майже так великий як перший і з одного боку вкритий мохом. Камінь той лежав побіч якоїсь ямки; коли Ювіт всунув єго в ту ямку, він єї докладно виповнив.

Меррік приложив свій шолом до шолома свого товариша і крикнув:

— Чи ти вдоволений? Чи вже досить викрив на днї моря?

— Ще хвильку! — відкрикнув єму Ювіт і пустив ся простїсенько до корабля. Коли дійшов до передного кінця, вернув назад туди, звідки був вийшов, а звідтам знов до того білого каменя а наконець вернув назад до корабля. Меррік щораз більше здивований споглядав на него і біг так борзо, як лиш міг, за Ювітовою лямпою. Коли дійшов другий раз до корабля, обернув ся Ювіт до драбини і ліз по ній на гору а Меррік за ним. Сим разом не задержували ся вже на покладі, лиш вилїзли назад на „сьвіт воздуха“.

Коли їм відшрубували шоломи, спитав Меррік:

— Може дати тобі „мішаної“?

— Нї, я єї трохи бою ся, але чистої горівки таки би напив ся. А відтак, коли твоя ласка, дай менї олївця і кусник паперу.

Коли то принесли, Ювіт написав кілька чисел і задержав карточку в руцї. — Я міг би тоті числа легко забути — сказав він.

Меррік з великого дива таки не відзивав ся. Коли вже зовсїм перебрав ся і сидів вигідно в каютї, спитав ся Ювіт, чи нема якої карти сих сторін.

— Єсть тут — сказав єму Меррік. — Побереже і все єсть на ній. Чей досить велика, що? Я вже зазначив на ній олївцем, де лежить розбиток. Майже зовсїм докладно на північний всхід.

— Коли ти вже тим розпочав, то позволю собі зробити олївцем ще кілька лїній. — Ювіт вигладив старанно зімняту карточку з числами і почав щось міряти та числити. Відтак нарисував щось на окремім куснику паперу і потягнув дві лїнії, що творили кут. Той рисунок поклав він на карту і продовжив рамена кута при помочи лїнії аж до побережа.

— От і єсть — сказав він, призадумавшись. — А найблизше село то Льостелля; бані, то таки одинесеньке село тут на побережу. — Він встав. — Будь же так добрий і пришли менї „найлїпші очи“ з корабля, значить ся, коли той чоловік був тут вчера через цїлий день.

— Щож такого стало ся? На що тоті математичні обчисленя? Невжеж ти гадаєш, що правилом трох відшукаєш пропавше золото?

Ювіт засьміяв ся.

— Може й так — сказав він. — Але де „найлїпші очи“? Менї треба когось, хто би менї докладно міг сказати, що вчера можна було видіти з покладу.

— Ну, я гадаю, що у корабельного помічника найбистрійше око. Він нераз аж за богато видить. Кажу єго закликати.

— Мій Боже, щож ти такого викрив? Я гадаю...

— Тепер не гадай нічого — відповів Ювіт, усьміхаючись. — Урядово не маю ще тепер ніякого права казати, що я викрив, я ще не маю повновласти! Скоро єї дістану, то все тобі скажу.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 8-го червня 1906.

— **На вакацийні оселї.** Товариство вакацийних осель висилає і сего року дївчатка на лїтний побут до Миловання. Подання належить вносити найдальше до 20-го червня на руки п. Сп. Герусиньского, учителя школи ім. Шашкевича при ул. Скарбківскій. Формулярів до подань дістати можна у оо. катихитів шкіл, або у п. Герусиньского. Условія приняти: 1. Рік від 7—14 лїт. — 2. Стан здоровля не вимагаючий лїченя. Всї дїти мусять піддати ся обовязковим оглядинам лїкаря. — 3. Добрий поступ і поведенє учениці, о чім посьвідчить Дирекция школи. — 4. Потрібна скількість біля. — 5. Зложенє 5 корон на кошти подорожи. Позаяк товариство має на висилку дуже малі средства, приймає безплатно дїти лише справдї убогих родичів. Від иньших вимагає ся оплати на удержанє 30 К і 5 К на дорогу. — Дїти виїздять під опікою фахової учительки, СС. Служебниць та педагогічних помічниць.

— **Дрібні вісти.** Велика вистава рільнича в Берлинї відбуде ся від дня 13 до 19 червня с. р. Буде на ній представлений виъвіт із всяких галузий рільництва цїлої Німеччини. — Загальні збори задаткового товариства в Зборові відбудуть ся в недїлю дня 10 с. м. Початок о годинї 3-ій по полудни. — В Тернополи отворив адвокатску канцелярию с. місяця др. Ісидор Голубович. — П. Модест Менциньский, сьпівак королївскої опери в Штокгольмі, одержав королївске відзначенє Pro litteris et artibus. П. Менциньский, син руского сьвященника в Галичинї, сьпіває в Штокгольмі від двох лїт.

— **Повенї.** Дирекция зелїзниць державних у Львові доносить дня 7 с. м. вечером: Внаслїдок великої зливи і ушкодженя від того в кількох місцях шляху зелїзничого здержано рух поїздів товарових і особових на лїнії Самбір-Сянки на яких 5 днів. На лїнії зелїзничій межи Стрием а Дрогобичем був рух поїздів в ночи з середи на четвер перерваний; тепер перерву вже усунено,

лиш межи Дрогобичем а Самбором перерва тревала довше, але й ві мали в четвер вже усунути. — На лінії Стрий-Лавочне, межи стациями Сколем а Гребеновом був шлях зелїзничий в ночи з середи на четвер перерваний, але перерву в четвер усунено. Численні перешкоди на просторі межи Добромилем а Коростенком і коло Команчи спричинили спізнене поїздів на шляху Перемишль-Мезі-Лаборч.

З Коломиї доносять: Внаслідок безнастанних дощів прибуля потоки Ридилівка і Чорний потік так страшно, що залили низше положені части міста. Улиці Боднарска, Старомівска, Старогончарска, Максимівка і другі стоять під водою. Бараки войскові на Максимівці і школа гончарска залиті. Вода жене страшенно, забираючи з собою в заулках плоти і комірки та заливає низше положені доми. Прут прибуває страшенно і готов кождої хвилї виляти. — Подібні сумні вісти наспіли й з Бучача, Надвірни і Станиславова. Днїстер, Золота липа і другі ріки повиливали. Найбільшої шкоди наробив Днїстер. Місточко Устє зелене по части залила вода. Сторони коло Луки стоять під водою. Шлях зелїзничий на просторі межи Станиславовом а Бучачем загрожений. Серед населеня настав великий страх і сум. — З Надвірнянщини доносять, що там повінь незвичайно грізна а шкоди величезні. — На шляху Делятин-Коломия заломив ся внаслідок повени міст при кільометрі $33\,^2/_3$ і длятого здержано від вчера на тім шляху весь рух на яких 5 днів. Так само здержано рух на шляху Долина-Вигода внаслідок підмуленя насипу.

Із Суботова коло Войнилова пишуть нам: Страшне нещастє навістило село Суботів і доохрестні села. Повінь ріки Днїстра і Сівки позаливала сіножати і землеплоди і все поницила, а вода стоїть ще й дотепер на полях. Надія на урожай щезла. Селяни плачуть і кличуть о поміч. Біда і нещастє!

— **Градова катастрофа.** Пишуть від Турки: Минувшої пятницї страшна градова буря зі зливою, наробила великої шкоди в наших сторонах, причім села Задїльско, Молдавско і Риків дуже потерпіли. Град збив всї землеплоди, а вода позносила пізні засїви по ярах. Тепер у нас страшна дорожнеча худоби, але спекулянти роблять при тім великі інтереси, бо мають богато худоби на спілках у хлопів та забирають, як хотять.

— **Фестин у Львові.** Товариства „Руска захоронка" і „Вакацийні оселї" устроюють в найблизшу недїлю величавий фестин на Погулянцї в звістнім з романтичного положеня реставрацийнім огородї. В програму фестину входять між иншим: товариські забави, перегони за нагородами, конкурс краси, зьвізда щастя, телефон без дроту, полева почта, столики щастя, а вечером: танцї, щебет соловіїв і штучні огнї. Веденє забав перейняли члени „Сокола" і подбають, щоби не лише дїтвора і середуща молодїж, але і родичі нї хвилї не нудьгували. Музика буде грати найновійші твори руских композиторів. Початок фестину о 3 год. по пол. Вступ 40 сотиків, для учеників і дїтий 20 сотиків.

— **Підмоги для бурс.** З ухвалених соймом 20.000 корон на запомоги для бурс призначив Видїл краєвий між иньшими і рускому товариству педаґоґічному у Львові на бурсу для учеників середних шкіл 400 К, для інститута сьв. Николая у Львові 100 К, товариству сьв. Володимира у Львові для селяньскої бурси 100 К, рускій бурсї в Бродах 200 К, бурсї ім. п. Ефиповича в Бродах 100 К, рускій бурсї в Стрию 150 К, в Бережанах 350 К, бурсї ім. сьв. Николая в Золочеві 100 К, двом руским бурсам в Новім Санчи по 200 К, рускій бурсї в Станиславові 250 К, бурсї селяньскій в Станиславові 100 К, бурсї сьв. Николая в Перемишли 450 К, бурсї ім. сьв. Володимира в Самборі 200 К, рускій бурсї в Тернополи 450 К, бурсї тов. „Просьвіта" в Тернополи 100 К, бурсї ім. сьв. Иоана Хрестителя в Дрогобичи 150 К, бурсї тов. „Просьвіта" в Дрогобичи 100 К, бурсї ім. сьв. Онуфрія в Ярославі 150 К, бурсї тов. „Шкільна поміч" в Сокали 100 К і селяньскій бурсї в Долинї 100 корон.

— **Великий запис.** З Кельц, в Царстві польскім доносять: Помершиї недавно тамошний горожанин бл. п. Володислав Хлопицкий записав на добродїйні цїли 110.000 рублів, а іменно: 50.000 рублів на стипендиї для студентів варшавского університету, 25.000 рублів на придані для убогих панночок, 20.000 рублів на дім виховавчий при шпиталю „Дитятка Ісус" і 15.000 рублів на підмоги для бідних. Записи приватні помершого виносять 700.000 рублів.

— **Наплив еміґрантів до Америки.** Статистичне бюро еміґраційного департаменту у Вашінґтонї оголосило звіт з еміґрациї за 1905 рік, в котрім подало також поділ прибувших еміґрантів після званя. З того виказу показуєсь, що до Америки прибуло минувшого року лікарів 193 з Анґлії, 190 з Німеччини, 160 з Італії, 64 з Скандинавії, а 96 инших з других держав. Адвокатів 329, з чого найбільше приїхало з Анґлії, бо 144; з Франциї приїхало лише 46. Акторів приїхало 1.157, музикантів 1.525, з тих найбільше жидів, бо 342. Учителїв 2.256, архитектів 545, сьвященників 1.459, інжинірів 1.598, малярів 819, а „хіньских музикантів" 14.

— **Малолїтний злодїй.** З Борислава донесено вчера телеграфічно львівскій поліції, що занятий в тамошній адвокатскій канцеляриї писар Роман Чапля, 15-лїтний хлопець, родом з Дуклї, украв 2040 корон і утїк. Чапля має при собі сфальшовану робітничу книжочку на імя Леваковского з Тустанович.

— **Рідка любовна траґедия.** З Сеґедина на Угорщинї пишуть: Монтир Йосиф Вечернеш і торговельний помічник Людвих Погаркович, оба вісімнайцятьлїтні хлопці і від довшого часу добрі приятелї, залюбили ся в одній дівчинї і постановили собі, що остануть приятелями і тоді, коли би улюблена ними дівчина вислухала одного з них. Однако до того не прийшло, бо помимо всїх їх заходів дівчина відкинула їх обох. Ту відмову взяли собі оба приятелї так дуже до серця, що ві второк по Зелених сьвятах позбавили ся оба житя, застрїливши ся з одного револьвера. Полишили письмо з просьбою, аби їх похоронити в спільнім гробі.

† **Помер** о. Віктор Войдиг, сотрудник при вірменьскій катедрі у Львові, дня 4 червня в 63-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 8 червня. На нинїшнім засїданю палати послів поставив пос. Король інтерпеляцию в справі поступованя старости в Сокали а пос. Брайтер в справі відшкодованя для австрийских горожан, що потерпіли підчас революциї в Росиї. — При доповняючім виборі до Делеґаций вибрано на місце ґр. Дідушицкого о. Пастора, а пос. Бобжиньского вибрано до комісиї квотової.

Будапешт 8 червня. M. Orszag пише: Можемо сконстатувати, що тон бесїди австрийского президента міністрів був непримиримий і що єго становище незгідне зі становищем угорским.

Льондон 8 червня. Daily Telegr. обговорюючи вїзд цїсарів нїмецкого і австрийского у Відни пише, що була то формальна манїфестация в користь тридержавного союза і можна радувати ся з того, що усунено чувство непевности в межинароднїй політицї.

Петербург 8 червня. Зїзд шляхти обговорював справу аґрарну і виказав, що суть дві партиї: одна перечить тому, мов би селянам бракло землї, а жадане надїлів уважає дїлом революциї та каже, що для селян єсть досить місця в Азиї і на Сибіри, а друга признає потребу землї для селян, але противить ся примусовому вивласненю. Зїзд вислав телеґраму до царя.

Піттсбурґ 8 червня. Внаслїдок зливних дощів настала в північній части Пенсильванії повінь і наробила великої шкоди. Згинуло також богато людий.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_6$ до $^{30}/_9$), Сколього ($^{1}/_5$ до $^{30}/_9$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_5$ до $^{30}/_9$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).